

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-440/13

Croce Amica One Italia Srl
κατά
Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

(αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/EK — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Προσωπική κατάσταση του υποψηφίου ή του προσφέροντος — Προσωρινή ανάθεση της συμβάσεως — Ποινικές έρευνες κατά του νομίμου εκπροσώπου του αναδόχου — Απόφαση της αναθέτουσας αρχής να μην προβεί σε οριστική ανάθεση της συμβάσεως και να ανακαλέσει την προκήρυξη διαγωνισμού — Δικαστικός έλεγχος»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2014

1. Προσέγγιση των νομοθεσιών — Διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18 — Ανάκληση προκηρύξεως διαγωνισμού — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει τη δυνατότητα ανακλήσεως υπό ορισμένες προϋποθέσεις — Επιτρέπεται — Υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να ολοκληρώσει τη διαδικασία διαγωνισμού μετά την επιλογή ενός διαγωνιζόμενου ως αναδόχου — Δεν υφίσταται

(Οδηγία 2004/18 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 41 § 1, 43 και 45)

2. Προσέγγιση των νομοθεσιών — Διαδικασίες προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων — Οδηγία 89/665 — Ανάκληση προκηρύξεως διαγωνισμού — Υποχρέωση των κρατών μελών να προβλέπουν διαδικασία προσφυγής — Εθνική ρύθμιση που παρέχει στα εθνικά δικαστήρια την εξουσία διενέργειας ελέγχου σκοπιμότητας επί της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής περί ματαιώσεως της συνάψεως δημόσιας συμβάσεως — Επιτρέπεται

(Οδηγία 89/665 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2007/66, άρθρο 1 § 1, εδ. 3)

1. Τα άρθρα 41, παράγραφος 1, 43 και 45 της οδηγίας 2004/18, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, έχουν την έννοια ότι, όταν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής των λόγων αποκλεισμού που προβλέπονται στο άρθρο 45, το άρθρο αυτό δεν αποκλείει τη λήψη αποφάσεως, εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής, περί μη συνάψεως της δημόσιας συμβάσεως για την οποία προκηρύχθηκε διαγωνισμός και περί μη οριστικής επιλογής ως αναδόχου του μοναδικού εναπομείναντος διαγωνιζόμενου ο οποίος είχε επιλεγεί ως προσωρινός ανάδοχος.

Συγκεκριμένα, το δίκαιο της Ένωσης δεν απαγορεύει να προβλέπουν τα κράτη μέλη με τη νομοθεσία τους τη δυνατότητα λήψεως αποφάσεως περί ανακλήσεως προκηρύξεως διαγωνισμού. Το αιτιολογικό της αποφάσεως περί ανακλήσεως μπορεί να βασίζεται σε λόγους σχετικούς, ιδίως, με την εκτίμηση της

σκοπιμότητας, από την άποψη του δημοσίου συμφέροντος, της ολοκλήρωσής της διαδικασίας του διαγωνισμού, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της ενδεχόμενης μεταβολής του οικονομικού πλαισίου ή των πραγματικών περιστατικών ή ακόμη των αναγκών της οικείας αναθέτουσας αρχής. Μια τέτοια απόφαση μπορεί επίσης να αιτιολογηθεί από την έλλειψη επαρκούς ανταγωνισμού, λόγω του ότι, κατά το πέρας της διαδικασίας συνάψεως της οικείας συμβάσεως, είχε απομείνει ένας μόνο διαγωνιζόμενος κατάλληλος για την εκτέλεση της εν λόγω συμβάσεως. Επομένως, υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των αρχών της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως, η αναθέτουσα αρχή δεν υποχρεούται να ολοκληρώσει την προκηρυχθείσα διαδικασία διαγωνισμού και να συνάψει την οικεία σύμβαση, ακόμη και αν έχει απομείνει ένας μόνο διαγωνιζόμενος.

(βλ. σκέψεις 35-37, διατακτ. 1)

2. Το δίκαιο της Ένωσης σε θέματα δημοσίων συμβάσεων και, ιδίως, το άρθρο 1, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 89/665, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της συνάψεως συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2007/66, έχουν την έννοια ότι ο προβλεπόμενος στη διάταξη αυτή έλεγχος συνιστά έλεγχο νομιμότητας των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αναθέτουσες αρχές, ο οποίος αποβλέπει στη διασφάλιση της συμμορφώσεως με τους σχετικούς κανόνες του δικαίου της Ένωσης ή με τις εθνικές διατάξεις που μεταφέρουν τους κανόνες αυτούς, χωρίς ο έλεγχος αυτός να περιορίζεται μόνο στην εξέταση του αυθαίρετου χαρακτήρα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής. Ωστόσο, τούτο δεν αποκλείει τη δυνατότητα του εθνικού νομοθέτη να αναθέσει στα αρμόδια εθνικά δικαστήρια την εξουσία διενέργειας ελέγχου σκοπιμότητας.

Συγκεκριμένα, ελλείψει συγκεκριμένης επί του θέματος ρυθμίσεως της Ένωσης, τα περί δικαστικού ελέγχου πρέπει να καθοριστούν από τους εθνικούς κανόνες διαδικασίας, υπό την επιφύλαξη του σεβασμού των αρχών της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας. Συνεπώς, ο εθνικός νομοθέτης μπορεί να αναθέσει στα αρμόδια εθνικά δικαστήρια ευρύτερες εξουσίες ελέγχου, για τους σκοπούς της διενέργειας ελέγχου σκοπιμότητας.

(βλ. σκέψεις 45, 46, διατακτ. 2)